

Dosarul nr. 2ra-697/20

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani) O. Victor

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) A. Danilov, I. Cotruță, I. Secrieru

ÎNCHEIERE

13 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Dumitru Guriță,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul
Nicolae Marandici în interesele lui Andrei Vîrlan împotriva lui Dumitru Guriță cu
privire la repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 3 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 19 iunie 2018, Andrei Vîrlan fiind reprezentat de avocatul Nicolae Marandici, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Dumitru Guriță solicitând încasarea sumei de 10 010 lei cu titlu de prejudiciu material, 311,80 lei cu titlu de taxă de stat și suma de 5 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În motivarea acțiunii s-a invocat că la 13 aprilie 2017 câinii lui Dumitru Guriță, aflându-se dezlegați pe teritoriul fabricii de vin din s. Ulmu, r-nul. Ialoveni, au sfâșiat două capre, 2 iezi de gen masculin, 2 iezi de gen feminin și un berbec care aparține familiei lui Andrei Vîrlan.

La 19 iulie 2017, prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 000802, pârâtul a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 158 alin. (1) din Codul Contravențional - încălcarea regulilor de întreținere a câinilor, nu a luat măsurile convenite în rezultat câinele său lăsat liber pe teritoriul fostei fabrici de vin situată în s. Ulmu, r-nul. Ialoveni, a sfâșiat un berbec, 2 caprine și 4 iezi.

Prin Decizia nr. 2 din 19 iulie 2017 a Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor lui Dumitru Guriță i-a fost aplicată o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 300 lei, pe care a achitat-o în aceeași zi.

Conform informației de la SRL „Social Eco farm Caprinella” o capră matură mulgătoare costă 1 370 lei, tineret caprin feminin în aprilie 2017 - 1 150 lei, tineret caprin masculin în aprilie 2017 - 960 lei, berbec matur pentru montă - 3 050 lei.

Prin urmare, familiei Vîrlan i-a fost cauzată o pagubă în sumă de 10 010 lei.

Prin hotărârea din 11 iunie 2019 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Nicolae Marandici în interesele lui Andrei Vîrlan împotriva lui Dumitru Guriță cu privire la repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

La 14 iunie 2019, avocatul Nicolae Marandici în interesele lui Andrei Vîrlan a declarat apel împotriva hotărârii din 11 iunie 2019 a Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni.

Prin decizia din 3 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de avocatul Nicolae Marandici în interesele lui Andrei Vîrlan.

S-a casat integral hotărârea din 11 iunie 2019 a Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni și s-a emis o hotărâre nouă prin care:

S-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Nicolae Marandici în interesele lui Andrei Vîrlan împotriva lui Dumitru Guriță cu privire la repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a încasat de la Dumitru Guriță în beneficiul lui Andrei Vîrlan suma de 10 010 lei cu titlu de prejudiciu material, suma de 537,02 lei cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat în prima instanță și în instanța de apel și suma de 5 000 lei cheltuieli de judecată pentru asistență juridică.

În motivarea soluției, instanța de apel a concluzionat că cererea de chemare în judecată este întemeiată și prejudiciul material cauzat de câinele care aparține pârâtului urmează a fi reparat, or, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 000802 din 19 iulie 2017, s-a stabilit că la 13 aprilie 2017, Dumitru Guriță nu și-a onorat obligațiunile și nu a luat măsurile convenite, în rezultat câinele său lăsat liber a sfâșiat 1 berbec, 2 caprine și 4 iezi care pășunau pe teritoriul fostei fabrici de vin, situată în s. Ulmu, r-nul. Ialoveni.

La 4 martie 2020, Dumitru Guriță a declarat recurs împotriva deciziei din 3 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului, recurentul a exprimat dezacordul cu decizia contestată, invocând că este ilegală și emisă cu încălcarea normelor de drept material și procedural.

Totodată, a menționat că concluziile deciziei contravin circumstanțelor cauzei.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată participanților la proces la 13 ianuarie 2020 (f.d. 127), iar cererea de recurs a fost depusă la 4 martie 2020, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 13 martie 2020 în adresa intimatului și reprezentantului acestuia a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Dumitru Guriță cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței. Însă, până la data examinării admisibilității recursului, intimații nu au depus referință, prin care să-și expună poziția cu privire la recursul declarat.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de

fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Dumitru Guriță nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Dumitru Guriță.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru